

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยเรียงลำดับจากหัวข้อ วัตถุประสงค์ สมมติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูสอนภาษาจีนเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของ โรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูสอนภาษาจีนเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของ โรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครูสอนภาษาจีนในการ แก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของ โรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสอนภาษาจีน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของ โรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร จำนวน 21 โรงเรียน รวม 110 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่, มอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 303) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 38 คน และครูสอนภาษาจีน จำนวน 57 คน รวม 95 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ตอนที่ 2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีถึงผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามวันและเวลาที่ทางหน่วยงานของกลุ่มตัวอย่าง อนุญาตโดยผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสอนภาษาจีน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในช่วงเวลาดำเนินการ และรับคืนภายหลังจากเวลาเลิกงาน หรือขอความอนุเคราะห์จากเจ้าหน้าที่ธุรการเพื่อรับฝากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้ส่งคืนและผู้วิจัยจะมาขอรับคืนภายหลัง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองซึ่งได้แบบสอบถามคืนจำนวน 95 ชุดคิดเป็นร้อยละ 100% เพราะผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองและสามารถติดตามเก็บคืนได้ทุกชุดที่นำไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แบ่งการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชน ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD : Standard Deviation)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอนภาษาจีน โดยการทดสอบค่าที่ t-test

ตอนที่ 4 เสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยปรากฏผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และได้ข้อค้นพบสมมติฐาน ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 95 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 75.79 เพศชาย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 24.21 ตามลำดับ และในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 50.53 ส่วนคนที่มีอายุ 41-50 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และเมื่อพิจารณาจากระดับการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่วุฒิการศึกษาในระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 54.74 ส่วนคนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ส่วนประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 43.16 ส่วนคนที่มีประสบการณ์ 11-15 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.63 นอกจากนี้ การอบรมเพิ่มเติมจากการสอนภาษาจีน ผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาดูงานการสอนภาษาจีนจำนวนมากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 66.32 ส่วนการอบรมความรู้ภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 49.47

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูสอนภาษาจีนเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร พบว่า

2.1 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร บทบาทของนักเรียน การวัดและประเมินผล บทบาทของครู และคุณลักษณะของครูภาษาจีน

2.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมเป็นรายด้านรายชื่อ พบว่า

2.2.1 ปัญหาด้านคุณลักษณะของครูภาษาจีน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัญหาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับความรัก ความเมตตาต่อศิษย์ เอาใจใส่ เด็กทุกคน ดูแลและปกครองนักเรียนให้มี ความประพฤติดี

2.2.2 ปัญหาด้านการวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัญหาความเข้าใจหลักสูตรภาษาจีนแม่บทที่ได้มาตรฐานจากแนวทางการพัฒนาหลักสูตร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัญหาความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับ ขั้นตอนการ สอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2.3 ปัญหาด้านบทบาทของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัญหาการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดย ออกแบบ กิจกรรมที่เน้นนักเรียนมีบทบาทในการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัญหาการเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษา ให้ คำตอบเมื่อนักเรียน ต้องการความช่วยเหลือ

2.2.4 ปัญหาด้านบทบาทนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัญหา นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ออกแบบของชั้นเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัญหาการร่วมทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากกลุ่ม รู้จักทดลองหาคำตอบด้วยตนเอง จับคู่หรือ เป็นกลุ่ม

2.2.5 ปัญหาด้านการใช้สื่อในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัญหาโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์วีดิทัศน์และอินเตอร์เน็ตมีไม่เพียงพอและเหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัญหาการเรียนรู้อิงการใช้สื่อ อุปกรณ์และการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับชั้นและวิชา

2.2.6 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัญหาการใช้วิธีการประเมินที่สอดคล้องกับภาระงาน หรือกิจกรรมหลัก ที่กำหนดไว้ให้นักเรียนปฏิบัติ เช่น แบบสังเกต การอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียนสื่อความ แบบสัมภาษณ์แบบทดสอบ และแฟ้มสะสมงาน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัญหาการตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในขณะที่สอน

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร ด้านคุณลักษณะของครูภาษาจีน การวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร บทบาทของครู บทบาทของนักเรียน การใช้สื่อในการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมเป็นรายด้านของ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสอนภาษาจีน พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครูสอนภาษาจีนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมเป็นรายด้าน พบว่า

4.1 ปัญหาด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูภาษาจีน เรียงลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) สร้างความตระหนักด้วยวิธีการต่างๆเพื่อให้ครูเกิดความรัก ความศรัทธาในอาชีพครู ดูแลเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ เสียสละไม่ละทิ้งหน้าที่ ตั้งใจสอน 2) ส่งเสริมให้ครูเกิดความชื่นชอบในภาษาจีนรักความก้าวหน้า แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องเพื่อมาถ่ายทอดให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย 3) อบรมครูให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย สามารถจับจุดของความสนใจเด็กในการเรียนได้ 4) ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ด้านภาษาจีนและภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ชัดเจนได้ และ 5) สนับสนุนให้ครูอบรมลูกศิษย์ทุกคนด้วยความเสมอภาค มีเหตุผลพร้อมให้คำแนะนำด้านภาษาจีนแก่นักเรียนที่มีปัญหา มีความยุติธรรมไม่ดู หรือ ทำโทษเด็กเกินไป

4.2 ปัญหาด้านการวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เรียงลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) กระทรวงศึกษาควรจัดทำหลักสูตรแกนกลางที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ พร้อมทั้งจัดทำคู่มือให้ด้วย 2) โรงเรียนปรับหลักสูตรการสอนให้ชัดเจนเข้าใจง่าย เหมาะสมกับสถานการณ์ภายนอก 3) โรงเรียนควรจัดหาหลักสูตรภาษาจีนแกนกลางต่างประเทศมาเทียบเคียงกับหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียน 4) โรงเรียนและครูควรมีสื่อประกอบการสอนที่จูงใจและน่าเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพนักเรียน และ 5) ครูควรจัดหาเอกสารประกอบการสอนให้เพียงพอซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันตั้งแต่อันดับที่ 2 – 4

4.3 ปัญหาด้านบทบาทของครู เรียงลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ครูสอนภาษาจีนต้องรู้จักการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่นำเบื้อ 2) ครูสอนภาษาจีนควรตรวจสอบผลการทำงานของนักเรียนเพื่อให้ถูกต้องชัดเจนและสมบูรณ์ ก่อนให้นักเรียนสรุปเป็นข้อความรู้จากการเรียนรู้ 3) ครูสอนภาษาจีนส่วนใหญ่จะสอน

ตามประสบการณ์ที่ได้สอนมา ควรได้รับการอบรมเทคนิคการสอนสมัยใหม่ 4) โรงเรียนควรจัดหาครูสอนภาษาจีน ที่มีความชำนาญ ประสบการณ์โดยตรง 5) โรงเรียนและครูสอนภาษาจีนควรสนับสนุน หรือ กระตุ้นให้นักเรียนรักภาษาจีน

4.4 ปัญหาด้านบทบาทนักเรียน เรียงลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) โรงเรียนและครูส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักภาระหน้าที่ ขยันเรียนและทำการบ้านให้ครบ 2) โรงเรียนและครูควรส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมมาคารวะประพฤติปฏิบัติตนให้สมกับเป็นนักเรียน 3) ครูควร ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันให้เกิดมิตรไมตรีกันอย่างเป็นมิตร โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เป้าหมายของกลุ่ม บรรลุความสำเร็จ 4) ครูควรส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย 5) ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนหมั่นศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษาจีน วัฒนธรรมจีน แผนที่จีน ฯลฯ

4.5 ปัญหาด้านการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ เรียงลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ครูควรมีการใช้สื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน 2) โรงเรียนและครูควรส่งเสริมให้นักเรียนใช้แหล่งเรียนรู้ที่ไม่ห่างไกลจากนักเรียนมากนัก 3) โรงเรียนจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์สำหรับใช้กับนักเรียน เช่น รูปภาพ บัตรคำ ใบความรู้ ฟังกันจีน แท่งหมึก หมึกแห้ง พจนานุกรมจีน-ไทยให้เพียงพอ 4) ครูควรมีการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้และพื้นฐานของผู้เรียน 5) ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมจีน-ไทยด้วยเพื่อเรียนรู้การแปลคำศัพท์จีนเป็นไทย

4.6 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล เรียงลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ส่งเสริมให้ครูวัดผลอย่างหลากหลาย (สังเกต ทดสอบ รายงาน แฟ้มงาน ใบงาน ชิ้นงาน โครงงาน การอ่านการเขียนการออกเสียง ฯลฯ) 2) ส่งเสริมให้ครูต้องแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินให้นักเรียนทราบก่อนเรียน 3) ส่งเสริมให้ครูประเมินผลจากการปฏิบัติจริง เน้นตามความแตกต่างระหว่างบุคคล 4) ผู้บริหาร และครูควรติดตามผลการประเมินเพื่อปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนให้ได้ผลอย่างแท้จริง 5) ส่งเสริมให้ครูมีการประเมินนักเรียนโดยได้วิธีการที่หลากหลายหลายรูปแบบเช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน สื่อความด้วยท่าทาง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีนสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะว่าการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีการดำเนินการมายาวนานและปัจจุบันการเรียนภาษาจีนเป็นที่นิยมกันมาก ผู้ปกครอง ให้ความสำคัญกับภาษาจีน และสนับสนุนให้บุตรหลานเรียนภาษาจีนอย่างจริงจัง เพราะคาดว่าในอนาคตภาษาจีนจะมีความสำคัญต่อการหา งาน การประกอบอาชีพ รวมทั้งหน้าที่การทำงาน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจึงมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนเป็นอย่างมาก และเป็นภารกิจสำคัญ ที่ต้องพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างจริงจังและถูกต้อง ซึ่งจากการประชุมเสวนาผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และนักเรียนของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนภาษาจีนในจังหวัดสงขลา เมื่อค่ำวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 ที่โรงเรียนศรีนคร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (ข่าวสด, 2548, หน้า 24) ได้กล่าวถึงการสอนให้มีคุณภาพ จะต้องปรับปรุงแก้ไขการจัดทำมาตรฐานหลักสูตร การสร้างและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและวัฒนธรรม จัดทำหลักสูตรตำราให้ชัดเจน ออกแบบหลักสูตรใหม่ร่วมกันระหว่างประเทศทั้งสอง พยายามสอนแบบจูงใจให้นักเรียนสนใจอธิบายให้เห็นวิสัยทัศน์ของการเรียนภาษาจีนที่มีต่อโลกยุคปัจจุบัน เน้น รูปแบบการเรียนการสอนที่สนุกสนาน ใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวที่เป็นปัญหามากในช่วงที่ผ่านมา และสอดคล้องกับ เฮอร์เลย์ (Terley, 1996 อ้างถึงใน นภาพร ทองเก่งกล้า, 2549, หน้า 43) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสอนที่มีประสิทธิภาพ: เสี่ยงสะท้อนจากนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การสอนที่มีประสิทธิภาพตามความคิดเห็นของนักเรียน คือ ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ครูมีความกระตือรือร้นในการสอน นอกจากนี้ นักเรียนกล่าวว่า วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วย บุคลิกภาพของครู รูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนและทัศนคติของนักเรียน

ในปัจจุบันพบว่าการส่งเสริมพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในทุกๆด้านดังจะเห็นได้จากการเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ด้วย IT- Learning system ซึ่งบรรยายโดยผู้แทนจาก HEP ได้แนะนำระบบการเรียนรู้ ซึ่งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน สำนักพิมพ์อุดมศึกษา (HEP) ได้จัดทำขึ้น เป็นระบบการเรียนภาษาจีนด้วยตนเองของนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีในการช่วยการจัดการเรียนการสอน เพื่อลดภาระครูและยกระดับการเรียนการสอนภาษาจีน เป็นเทคโนโลยีใหม่ที่สามารถแยกแยะเสียงพูดของนักเรียนและประเมินว่าการออกเสียงนั้นดีถูกต้องหรือไม่เพื่อช่วยแก้ปัญหา การขาดครูจีน ครูภาระงานมาก และนักเรียนไทยออกเสียงไม่ดี โปรแกรมนี้ใช้งบเงินในการจัดทำประมาณ 300 ล้านบาท หากจำหน่ายให้โรงเรียนใช้เงิน ประมาณ 1.5 ล้านบาท ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จะดำเนินจัดซื้อและติดตั้งให้กับโรงเรียนที่มีความพร้อมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพต่อไป ซึ่งระยะแรกจะติดตั้งใน

โรงเรียนที่เป็นศูนย์การเรียนการสอนภาษาจีน นอกจากนี้โรงเรียนจีนทั่วประเทศไทยที่มีอยู่ประมาณ 125 โรงเรียนเข้าเป็นสมาชิกใน “สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ซึ่งเป็นองค์หลักของโรงเรียนจีนและมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการบริหารของโรงเรียนจีน รวมทั้งเป็นตัวกลางในการรับความร่วมมือช่วยเหลือจากสำนักงานกิจการชาวจีนโพ้นทะเลในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีของจีน และฝ่ายวัฒนธรรมการศึกษาของสถานเอกอัครราชทูตจีน ประจำราชอาณาจักรไทย เช่น หนังสือตำราเรียนภาษาจีนสำหรับใช้สอนในโรงเรียนจีนเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแบบเรียน การส่งเสริมคุณภาพและกำลังใจให้กับครูผู้สอนภาษาจีนเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ทางสมาคมยังได้เชิญศาสตราจารย์ และอาจารย์ด้านการสอนภาษาจีนจากประเทศจีนมาบรรยายอบรมครูสอนภาษาจีนหลายครั้งเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนของไทย นอกจากนี้ความช่วยเหลือที่โรงเรียนจีนได้รับจากสำนักงานกิจการชาวจีนโพ้นทะเลของจีน ซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือโดยตรงแล้ว ต่อมาโรงเรียนจีนยังได้รับความช่วยเหลือจากฝ่ายจีนโดยผ่านหน่วยงานภาครัฐของไทยอีกด้วย อันเป็นผลจากปี พ.ศ.2549 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน กับสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (ศูนย์จีนศึกษา, 2551, หน้า 41)

นอกจากนี้การสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ได้หันมายึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้นมีการจัดกิจกรรมการเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมายได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อที่ใช้สื่อความหมาย ดังที่ ลิตเติลวูด (Littlewood) กล่าวไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวทางการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของนักเรียนไว้เพียงแต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 105-112)

เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การใช้สื่อในการเรียนรู้ การวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร บทบาทของนักเรียน การวัดและประเมินผล บทบาทของครู และคุณลักษณะของครูภาษาจีน ดังผลการวิจัยเรียงลำดับ ดังต่อไปนี้

1.1 การใช้สื่อในการเรียนรู้

จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการใช้สื่อในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับแรกทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สื่อสำหรับการจัดการเรียนรู้ของครู เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนได้รับรู้ เกิดพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติและทัศนคติตามที่ครูต้องการ

โดยสื่อที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ (published) สื่อวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อของจริง (regalia) และสื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน (authentic materially) แต่ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ส่วนใหญ่ยังขาดความหลากหลาย ทั้งสื่อของจริงที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่นๆ ซึ่งเป็นไปดั่งที่ ภาวินี บุญทา (2544, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) : กรณีศึกษา โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) : กรณีศึกษา โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย พบว่า การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน ครูมีการใช้สื่อการสอนทุกครั้งที่สอน สื่อการสอนที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นแถบบันทึกเสียงบทสนทนาหรือเพลง โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ครูมีการพัฒนาและใช้สื่อการสอน และได้รับการสนับสนุนในเรื่องสื่อการเรียนการสอนจากสถานทูตจีน หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา นอกจากนี้ครูผู้สอนยังจัดหาสื่อการสอนที่ทันสมัยต่างๆด้วยตนเอง ปัญหาที่พบ คือ สื่อที่ไม่ตรงกับความต้องการของครู ขาดทักษะในการผลิตสื่อการเรียนการสอน ขาดทักษะในการประยุกต์ใช้สื่อการสอนที่มี และโรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดสื่อการสอนที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่พบว่า ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใช้สื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน การส่งเสริมให้นักเรียนใช้แหล่งเรียนรู้ที่ไม่ห่างไกลจากนักเรียนมากนัก การจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์สำหรับใช้กับนักเรียน เช่น รูปภาพ บัตรคำ ใบความรู้ผู้รู้กันจีน แห่งหมึก หมึกแห่ง พงชานุกรมจีน-ไทยให้เพียงพอ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้และพื้นฐานของนักเรียน และการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้ พงชานุกรมจีน-ไทยด้วยเพื่อเรียนรู้การแปลคำศัพท์จีนเป็นไทย

1.2 การวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับสอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนได้ดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เพื่อนำมาออกแบบวางแผนและดำเนินกิจกรรมการสอนให้นักเรียนได้รับประสบการณ์สอดคล้องกับแนวทางและเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ใช้ มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ความสำเร็จหรือผลการเรียนรู้ของกลุ่มสาระเป็นเป้าหมายของการพัฒนา โดยคำนึงถึงความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และนักเรียน แต่โรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนยังมีปัญหาอยู่บ้างในเรื่องของหลักสูตรภาษาจีน ที่ยังไม่มีมาตรฐาน ขาดความต่อเนื่อง และความเพียงพอของเอกสารประกอบหลักสูตรซึ่ง เป็นเอกสารที่สำคัญมากสำหรับครูผู้สอน เนื่องจากสามารถนำมาศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองและใช้อ้างอิงในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นไปดั่งที่ วรรณิการ์ สวงนวน (2546, หน้า 150-160) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการ

ใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในชั้นเรียน ปัญหาที่พบ คือฝ่ายบริหารขาดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องหลักสูตร ไม่มีความรู้ในเรื่องภาษาจีน การดำเนินการขาดความต่อเนื่องและขาดห้องเรียน ภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่พบว่า ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความต้องการให้ กระทรวงศึกษาจัดทำหลักสูตรแกนกลางที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ พร้อมทั้งจัดทำคู่มือให้ โรงเรียนปรับหลักสูตรการสอนให้ชัดเจนเข้าใจง่าย เหมาะสมกับสถานการณ์ภายนอก โรงเรียนควรจัดทำหลักสูตรภาษาจีน แกนกลางต่างประเทศมาเทียบเคียงกับหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียน โรงเรียนและครูควรมีสื่อ ประกอบการสอนที่จูงใจและน่าเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพนักเรียน และ ครูควรจัดหาเอกสาร ประกอบการสอนให้เพียงพอ

1.3 บทบาทของนักเรียน

จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาบทบาทของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับสาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนแต่ละคนมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการเรียนภาษาจีนอย่าง หลากหลาย บางคนต้องการเรียนสนทนาอย่างเดียว บางคนต้องการเรียนเพียงแค่อ่านไปสอบ ไม่ ต้องการจะเอาความรู้จริงๆ มีทั้งที่ตั้งใจจริงและถูกบังคับให้เรียน ดังนั้นพฤติกรรมในการแสดงออก ของนักเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาเช่นกัน ส่งผลให้ ส่วนใหญ่ขาดความกระตือรือร้น ครูต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของภาษาจีนต่อการ ทำงาน การประกอบอาชีพในอนาคต บทบาทของนักเรียนจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม กล่าวคือ มีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ของชั้นเรียนและกำหนดแผนการเรียนย่อยด้วยตนเอง แต่ละคนคิด ตัดสินใจเลือกวิธีการเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติตามความสนใจ ความสามารถ ร่วมทำงานกับ กลุ่มได้เป็นอย่างดี แสวงหาความรู้และหาคำตอบของปัญหาโดยมีวิธีการและใช้แหล่งข้อมูลที่ หลากหลายและสามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง คำตอบ/ผลงานมีความแตกต่างกันตาม กระบวนการเรียนรู้ ตามลักษณะบริบทของแต่ละคน และผลิตผลงานและข้อความรู้ที่เกิดผลดี มี ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 30) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่พบว่า ให้ความสำคัญ เกี่ยวกับ โรงเรียนและครูส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักภาระหน้าที่ ขยันเรียนและทำการบ้านให้ครบ โรงเรียนและครูควรส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมมาคารวะประพฤติปฏิบัติตนให้สมกับเป็นนักเรียน ครู ควรส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันให้เกียรติกันอย่างเป็นมิตร โดยมี จุดมุ่งหมาย เพื่อให้เป้าหมายของกลุ่ม บรรลุความสำเร็จ ครูควรส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่องาน

ที่ได้รับมอบหมาย และ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนหมั่นศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษาจีน วัฒนธรรมจีน แผนที่จีน ฯลฯ

1.4 บทบาทของครู

จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาบทบาทของครูมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับสี่ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนภาษาจีน สิ่งสำคัญคือครูต้องมีการแสดงออกในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมดังที่ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, หน้า 8-10) กล่าวถึง บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง จากบทบาทที่สำคัญที่สุดในฐานะผู้บอกเล่า ข้อความรู้อย่างที่นักเรียนเป็นผู้สนับสนุนจัดตั้งแวดล้อมที่จะเอื้อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่พบว่า ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ ครูสอนภาษาจีนต้องรู้จักการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่นำเนื้อหาครูสอนภาษาจีนมาตรวจสอบผลการทำงานของนักเรียนเพื่อให้ถูกต้องชัดเจนและสมบูรณ์ ก่อนให้นักเรียนสรุปเป็นข้อความรู้จากการเรียนรู้ ครูสอนภาษาจีนควรได้รับการอบรมเทคนิคการสอนสมัยใหม่ รวมทั้งโรงเรียนและครูสอนภาษาจีนควรสนับสนุน หรือ กระตุ้นให้นักเรียนรักภาษาจีน : ซึ่งในปัจจุบันพบว่า มีนโยบายการเปลี่ยนแปลงในด้านบทบาทของครู โรงเรียนมีนโยบายพัฒนาความรู้ ความสามารถของครูไปพร้อมกับการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่างๆ ครูต้องเป็นผู้รู้จักแสวงหาความรู้ อยู่เสมอ ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสอน เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ ปรับตนเองให้เป็นคนทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ และทันต่อโลกของการเปลี่ยนแปลง รู้จักเข้าใจวิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลแบบใหม่ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เลิกวิธีการสอนแบบท่องจำ แต่จัดเป็นกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สนุกกับการเรียนและเห็นคุณค่าของวิชาเรียนมากขึ้น แต่จัดเป็นกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สนุกกับการเรียนและเห็นคุณค่าของวิชาที่เรียนมากขึ้น โดยเฉพาะวิชาภาษาต่างประเทศที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และมีความสามารถในการพัฒนาศักยภาพของเด็กแต่ละคนให้ได้พัฒนาอย่างเต็มที่ตามเอกลักษณ์ (สุวิชัย โกศัลยวัฒน์, 2541, หน้า 167-170)

1.5 การวัดและประเมินผล

จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับห้า ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนภาษาจีนซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศได้ใช้การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายของการประเมินอย่างชัดเจนอยู่แล้วดังที่กรมวิชาการ (2545, หน้า 5-8) กล่าวถึง เป้าหมายสำคัญของการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนานักเรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยการนำผลการ

ประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียน โดยตรง และนำผลไปปรับปรุงแก้ไขการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นรวมทั้งนำไปใช้การพิจารณาตัดสินความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน อย่างไรก็ตามการวัดและประเมินผลอาจยังมีปัญหาอยู่บ้างดังที่ ทวี สิงหราช (2540, หน้า ข-ค) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการของครูเกี่ยวกับการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนในกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน ร่วมกันจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนร่วมกัน และนำผลการประเมินมาพัฒนาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่พบว่า ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ ส่งเสริมให้ครูวัดผลอย่างหลากหลาย (สังเกต ทดสอบ รายงาน แฟ้มงาน ใบงาน ชิ้นงาน โครงงาน การอ่านการเขียนการออกเสียง ฯลฯ) แจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินให้นักเรียนทราบก่อนเรียน ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง เน้นตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้บริหาร และครูควรติดตามผลการประเมินเพื่อปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนให้ได้ผลอย่างแท้จริง ครูมีการประเมินนักเรียนโดยใช้วิธีการที่หลากหลายหลายรูปแบบเช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน สื่อความด้วยท่าทาง

1.6 คุณลักษณะของครูภาษาจีน

จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาคุณลักษณะของครูภาษาจีนค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาการขาดแคลน “ครูภาษาจีน” ทั้งครูไทยที่เชี่ยวชาญภาษาจีนและครูจีนเจ้าของภาษา ส่งผลให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือ สช. ซึ่งโรงเรียนจีนเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทหนึ่งสังกัดอยู่มีนโยบายพัฒนาโรงเรียนในสังกัดโดยผลจากการศึกษาจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผน การกำหนดนโยบาย การบริหารการศึกษาระดับสูงเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการศึกษา การวิจัยและการบริหารเกี่ยวข้องกับชาวจีนและโรงเรียนจีนจำนวน 36 ท่าน โดยการตอบแบบสอบถามจำนวน 36 ข้อ ตามกรอบแนวคิดของทฤษฎีการศึกษาชนต่างวัฒนธรรมของเจมส์ ลินซ์ ได้ให้ความสำคัญกับการผลิตครูคนไทยที่สามารถสอนภาษาจีนได้เพิ่มมากขึ้น เพราะครูด้านนี้ยังขาดแคลนและจะสะดวกในการกำกับดูแลพฤติกรรมกรรมการสอน การถ่ายทอดความคิดเห็นให้แก่เด็กได้โดยตรงกว่าครูที่มาจากประเทศจีน แม้ว่าการเรียนภาษาจำเป็นต้องเรียนกับเจ้าของภาษาด้วย เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาโดยตรง แต่ควรมีครูคนไทยช่วยสอน ช่วยวางรากฐานความเป็นไทยควบคู่กันไป ครูและนักเรียนควรมีโอกาสได้ดูงาน ทัศนศึกษาต่างประเทศจีน รวมทั้งได้มีโอกาสพบบุคคลสำคัญ ผู้ประกอบการ เจ้าของกิจการในประเทศไทยที่เป็นชาวไทยเชื้อสายจีนเพื่อส่งเสริมความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากแบบเรียนและ

ควรมีการฝึกงานที่ต้องใช้ภาษาจีนในการทำงานจริงก่อนจบการศึกษา จะทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงมากขึ้น (สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์, 2541, หน้า167-170)

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูสอนภาษาจีน จำนวน 6 ด้าน โดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนการสอน “ภาษาจีน” ในประเทศไทย ที่มีมานานหลายสิบปี ซึ่งจัดสอนตั้งแต่อนุบาลศึกษา ถึงระดับอุดมศึกษา และไม่นับรวมโรงเรียนสอนภาษา ที่มีหลักสูตรภาษาจีน ที่เกิดขึ้นในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา พบว่าทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเด็นหลักอย่างน้อย 2 ประเด็นคือหลักสูตร และครูสอนภาษาจีนดังจะเห็นได้จาก การประชุมเชิงปฏิบัติการที่จัดโดยศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง "การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนจีน" เมื่อวันจันทร์ที่ 8 ตุลาคม 2550 โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมกว่า 170 คน ประกอบด้วยตัวแทนจากกระทรวงศึกษาธิการ เจ้าหน้าที่สถานทูตจีน ตัวแทนผู้บริหารและครู 94 คนผู้บริหารและครูจากโรงเรียนจีนทั่วประเทศ ร่วมกันอภิปรายเรื่องปัญหาและอุปสรรคของโรงเรียนจีน ซึ่งพบว่ามีประเด็นหลักๆ เกี่ยวกับหลักสูตรและแบบเรียนภาษาจีน ปัญหาครูผู้สอน ปัญหาการบริหารของโรงเรียนจีน ปัญหานโยบายและโครงสร้างระบบการศึกษาของไทย ซึ่งสอดคล้องกับการประชุมเสวนาผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และนักเรียนของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนภาษาจีนในจังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 ที่โรงเรียนศรีนคร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยกล่าวถึงการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น ต้องปรับปรุงแก้ไขการจัดทำมาตรฐานหลักสูตร การสร้างและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและวัฒนธรรม จัดทำหลักสูตรตำราให้ชัดเจน ออกแบบหลักสูตรใหม่ร่วมกันระหว่างประเทศทั้งสอง พยายามสอนแบบจูงใจให้นักเรียนสนใจ อธิบายให้เห็นวิสัยทัศน์ของการเรียนภาษาจีนที่มีต่อโลกยุคปัจจุบัน เน้นรูปแบบการเรียนการสอนที่สนุกสนาน ใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น มีการส่งคนไปเรียนที่จีนมากขึ้น ซึ่งการเสวนาในครั้งนี้มีข้อเสนอให้มีการอบรมพัฒนาครูผู้สอนชาวจีนให้รู้ภาษาไทย เพื่อช่วยในการสื่อสารการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเข้าใจวัฒนธรรมประเพณีไทยมากขึ้น นอกจากนี้การพัฒนาครูผู้สอนภาษาชาวจีนที่ยังไม่มีประสบการณ์การสอนมาก่อน ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน ซึ่งสอดคล้องกับวิเชียร จิตรอ่อนน้อม (2546, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานกับผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีการรับรู้ด้านการพัฒนาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ครูที่

ปฏิบัติงานกับผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่างกันมีการรับรู้การพัฒนาครูด้านการปฐมนิเทศ การศึกษาครูงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ สุวิชัย โกศัลยวัฒน์ (2541, หน้า 167-170) ได้กล่าวถึง โรงเรียนจีนซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทหนึ่ง สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือ สช. ซึ่งสำนักงานบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีนโยบายพัฒนาโรงเรียนในสังกัดโดยตรง โดยการเปลี่ยนแปลงในด้านบทบาทของครู โรงเรียนมีนโยบายพัฒนาความรู้ความสามารถของครูไปพร้อมกับการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่างๆ ครูต้องเป็นผู้รู้จักแสวงหาความรู้อยู่เสมอ ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสอน เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ ปรับตนเองให้เป็นคนทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ และทันต่อโลกของการเปลี่ยนแปลง รู้จักเข้าใจวิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลแบบใหม่ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เลิกวิธีการสอนแบบท่องจำ แต่จัดเป็นกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สนุกกับการเรียนและเห็นคุณค่าของวิชาเรียนมากขึ้นแต่จัดเป็นกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนสนุกกับการเรียนและเห็นคุณค่าของวิชาที่เรียนมากขึ้น โดยเฉพาะวิชาภาษาต่างประเทศที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ และมีความสามารถในการพัฒนาศักยภาพของเด็กแต่ละคนให้ได้พัฒนาอย่างเต็มที่ตามเอกัตภาพ

3. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอนภาษาจีนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมเป็นรายด้าน พบว่า

3.1 ข้อเสนอแนะด้านปัญหาด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของครูภาษาจีน ในระดับมากที่สุดคือ สร้างความตระหนักด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ครูเกิดความรัก ความศรัทธาในอาชีพครู ดูแลเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ เสียสละ ไม่ละทิ้งหน้าที่ ตั้งใจสอนทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่อยู่ในวงการวิชาชีพครู ต้องมีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู เห็นว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีคุณค่า มีประโยชน์ต่อประเทศชาติ ในฐานะที่เป็นอาชีพที่สร้างคนให้มีความรู้ความสามารถ และเป็นคนที่พึงประสงค์ของสังคม ผู้อยู่ในวิชาชีพจะต้องมั่นใจ ในการประกอบวิชาชีพนี้ด้วยความรัก และชื่นชมในความสำเร็จของวิชาชีพซึ่งสอดคล้องกับจินตนา จาดโต (2547, หน้า 55) กล่าวถึงลักษณะที่ดีของครูในองค์กร หรือหน่วยงาน ควรประกอบด้วย การมีความรู้ดี มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการอบรมสั่งสอน มีความประพฤติดี มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น มีบุคลิกดี มีคุณลักษณะผู้นำ และที่สำคัญต้องมีจรรยาบรรณครู

3.2 ข้อเสนอแนะด้านปัญหาด้านการวิเคราะห์หลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรในระดับมากที่สุดคือ กระทรวงศึกษาควรจัดทำหลักสูตรแกนกลางที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ พร้อมทั้งจัดทำคู่มือให้ด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

ปัจจุบันภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งในประเทศไทยที่ผู้ปกครองสนใจส่งบุตรหลานเข้าไปเรียนจำนวนมาก ซึ่งสาเหตุมาจากการที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีจำนวนผู้บริโภคที่สูงเป็นอันดับ 1 จึงส่งผลให้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สำคัญในการเข้าติดต่อหรือมีบทบาททั้งทางด้านการค้า การลงทุน ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ ส่วนหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับ การดำเนินการจัดทำหลักสูตรการสอนภาษาจีนและตำราเรียนให้ชัดเจน เข้มข้นขึ้นและมีความเป็นเอกภาพ

3.3 ปัญหาด้านบทบาทของครู ในระดับมากที่สุดคือ ครูสอนภาษาจีนต้องรู้จักการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่ให้น่าเบื่อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ในปัจจุบันการส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองหรือการเรียนรู้จากการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มอาจจะทำให้ผู้เรียนมีวิธีการหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ด้วยตนเองมากขึ้นมากกว่าจะคอยให้ครูบอกให้แต่ฝ่ายเดียว จึงเป็นหน้าที่ในการชี้ช่องทางให้นักเรียนหาวิธีการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศและการบริหาร การศึกษาเพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับเกษม วัฒนชัย (2545, หน้า 58) ที่ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ครู คือ ครูต้องเข้าใจนักเรียนแต่ละคนในห้วงว่ามีความแตกต่าง ตั้งแต่พัฒนาการของนักเรียน สิ่งแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู ฐานะปัญหา อารมณ์ สังคม ฯลฯ เวลาจัดกิจกรรมครูควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้และเอาใจใส่เป็นรายบุคคล ครูควรเตรียมเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับพัฒนาการของนักเรียน ครูต้องรู้จักให้การเสริมแรง ซึ่งเป็นการให้กำลังใจนักเรียน ครูควรจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการกระทำครูควรฝึกฝนกิจกรรมรายาทและวินัยตามวิถีวัฒนธรรมไทย ครูควรเมตตา นักเรียนอย่างทั่วถึงทุกคน

3.4 ปัญหาด้านบทบาทนักเรียนในระดับมากที่สุดคือ โรงเรียนและครูส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักภาระหน้าที่ ขยันเรียน และทำการบ้านให้ครบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคุณลักษณะผู้เรียน ความรู้ความสามารถที่จำเป็นของเด็กไทยนั้นอ่อนลง ทั้งในด้านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผล การริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ของสังคมไทยในปัจจุบัน ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีความรู้แต่ไม่มีความคิด ไม่สามารถปรับตัว รู้เท่าทันวิทยาการสมัยใหม่ได้ ซึ่งมีมูลฐานมาจากความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียน โดยสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมการทำงานตั้งใจปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีความเพียรพยายาม ไม่ปล่อยงานให้ค้างค้ำ ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง แบ่งเวลาในการเรียนหรือทำกิจกรรมในแต่ละวันให้ทันเวลาที่กำหนด ติดตามบทเรียน การบ้านและงานที่ครูสั่งจากเพื่อนเมื่อตนขาดเรียน ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการเรียนรู้บทบาทนักเรียนจึงมุ่งเน้นในเรื่องของ

ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนดังที่วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542, หน้า 8-10) กล่าวถึง ตัวบ่งชี้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ของศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่กำหนดตัวบ่งชี้การเรียนของนักเรียน 9 โดยตัวบ่งชี้ข้อ (8) การที่นักเรียนฝึกตนเองให้มีวินัย และมีความรับผิดชอบในการทำงาน เป็นเครื่องตรวจสอบว่า เมื่อใดก็ตามที่เกิดการเรียนหรือการสอนตามตัวบ่งชี้ดังกล่าว เมื่อนั้นได้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

3.5 ปัญหาด้านการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ในระดับมากที่สุดคือ ครูควรมีการใช้สื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนรู้ของนักเรียนสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ ประเภทต่างๆ รวมทั้งการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2544, หน้า 23-24) กล่าวถึง ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีความหลากหลายทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีและสื่ออื่นๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้การใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวการจัดการเรียนรู้ และพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ อย่างแท้จริง

3.6 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ในระดับมากที่สุดคือ ส่งเสริมให้ครูวัดผลอย่างหลากหลาย (สังเกต ทดสอบ รายงาน แฟ้มงาน ใบงาน ชิ้นงาน โครงการ การอ่านการเขียนการออกเสียง ฯลฯ) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการวัดและประเมินผลต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนและสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยประเมินความประพฤติ พฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงานจากโครงการหรือแฟ้มสะสมผลงาน ซึ่งจะทำให้นักเรียนทราบระดับความก้าวหน้าความสำเร็จของตน ส่วนครูผู้สอนจะเข้าใจความต้องการของนักเรียนแต่ละคนแต่ละกลุ่ม สามารถให้ระดับคะแนนหรือจัดกลุ่มนักเรียน รวมทั้งประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองได้ซึ่งเป็นไปตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549, หน้า 6-7) ได้ให้หลักการวัดประเมินผลนักเรียนไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ช่วยผู้สอนได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จของการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาและการเรียนรู้เต็มศักยภาพ วิธีการวัดและประเมินผลต้องใช้วิธีที่หลากหลาย สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดทั้งความรู้ ความคิดและการปฏิบัติจะดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน การวัดความรู้ ความคิดส่วนใหญ่ใช้การ

ทดสอบ แบบทดสอบอาจเป็นแบบเลือกตอบหรือให้เขียนคำตอบเองด้วยข้อสอบอัตนัย ควรเน้นการตอบโดยการเขียน และการนำเสนอคำตอบด้วยตัวนักเรียน เพราะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาการคิดและการเขียนไปพร้อมๆ กัน ได้ดีกว่าเครื่องมือชนิดเลือกตอบ นอกจากนี้อาจใช้เพิ่มสะพาน การสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการวัด และประเมินความดีงาม และการปฏิบัติ สำหรับการวัดและประเมินผลนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนจีน" โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมกว่า 170 คน ประกอบด้วยตัวแทนจากกระทรวงศึกษาธิการ เจ้าหน้าที่สถานทูตจีน ตัวแทนผู้บริหารและครู 94 คน เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2550 ณ ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยในเรื่องของหลักสูตรภาษาจีน "คุณครูฉัพชุต อรุณสุริยะ" หัวหน้าฝ่ายภาษาจีน โรงเรียนยูเนียน โรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนกลาง ในจังหวัดกาญจนบุรี เล่าว่า แม้ว่าทางโรงเรียนจะเปิดสอนภาษาจีน มานานกว่า 10 ปีแล้วก็ตาม แต่กลับเพิ่งจะมีหลักสูตรภาษาจีน ที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเป็นร่าง และจะเริ่มใช้จริงในปีการศึกษาหน้านี้เอง ส่วนในระดับอุดมศึกษา "อาจารย์ประพทศิ์ ศุภรัตน์เมธิ" กล่าวอย่างตรงไปตรงมา ว่า "อย่าคิดว่าภาษาจีน จะสอนได้ง่ายเหมือนภาษาไทยหรืออังกฤษยังไม่มีหลักสูตรกลางด้วยแล้ว ยิ่งจับทางยากจะเป็นเรื่องดีหลายๆหากกระทรวงศึกษาธิการจะจัดทำหลักสูตรแกนกลางหรือมี "พิมพ์เขียว" ใช้ร่วมกัน"

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

การวิจัยปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ดังนี้

1.1 สร้างความตระหนักด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ครูเกิดความรัก ความศรัทธาในอาชีพครู ดูแลเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ เสียสละ ไม่ละทิ้งหน้าที่ ตั้งใจสอน

1.2 กระทรวงศึกษาควรจัดทำหลักสูตรแกนกลางที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ พร้อมทั้งจัดทำคู่มือให้ด้วย

1.3 ครูสอนภาษาจีนต้องรู้จักการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่ให้น่าเบื่อ

1.4 โรงเรียนและครูส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักภาระหน้าที่ ขยันเรียนและทำการบ้านให้ครบ

1.5 ครูควรมีการใช้สื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน

1.6 ส่งเสริมให้ครูวัดผลอย่างหลากหลาย (สังเกต ทดสอบ รายงาน แฟ้มงาน ใบงาน ชิ้นงาน โครงการ การอ่านการเขียนการออกเสียง ฯลฯ)

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาหลักสูตรภาษาจีนที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา

2.3 ควรมีการศึกษาวิธีการสอนหรือการวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรม สื่อ/แหล่งเรียนรู้ใหม่ๆ ที่ช่วยแก้ปัญหาคุณภาพของผู้เรียน ในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี